

meget henstille til Tingets ærede Medlemmer at stemme for Mindretallets Ændringsforslag under Nr. 163 og 164.

Jeg vil gøre en enkelt almindelig Bemærkning. Da Finanslovforslaget blev forelagt af den daværende Finansminister, den nuværende højtærede Konseilspræsident, i Efteraaret, blev der udtalt, at vi skulde spare, og det blev markeret ved, at der var opført en Bevilling til en Kommission, der skulde nedsættes med det særlige Hverv at foretage Udrensninger paa Finansloven. Det vandt Tilslutning fra forskellige Sider og hos flere ærede Talere. Naar man nu ser Resultatet af Finansudvalgets Arbejde, finder man en Række af nye Forslag. Jeg skal ikke indlade mig paa at udsondre alle de Forslag, som muligt kunde være sparede, men der er noget ejendommeligt derved, og det er, at de allerfleste af Forslagene gælde Forhøjelser paa Finansloven, fremsatte af selve Regeringen. Ja, saaledes er Forholdet. Men naar Regeringen paalægger Rigsdagens Medlemmer at resignere, synes jeg, at vi menige Medlemmer ogsaa maa have Lov til at henstille til Regeringen i Almindelighed at resignere paa dette Punkt og saa vidt muligt at undgaa at belaste Finansloven med yderligere Bevillinger. Det vilde i alt Fald give et smukt Eksempel for os, som paa forskellige Punkter sidde med undertrykte Ønsker af lokal eller personlig Art, og jeg vil meget anbefale, at Regeringen gaar foran med at vise det gode Eksempel, og at alle ærede Medlemmer, mig selv indbefattet, følge Regeringen paa dette Punkt.

Ordføreren (J. C. Christensen): Maa jeg i Anledning af det, der nu fremkom fra den sidste ærede Taler om, at de allerfleste — og jeg tror, jeg kan tilføje: alle — Ændringsforslag om Forhøjelser, som ere fremsatte til denne Behandling, ere fremsatte af Regeringens Medlemmer, sige, at det er ganske naturligt, thi Udarbejdelsen af vort Budget foregaar netop under Rigsdagssamlingen, for at Budgettet kan blive saa fyldigt som muligt. Saaledes har det været siden 1849, og hvis man skulde komme til den Praksis, som det ærede Medlem syntes at ønske, at der ikke skulde opføres andet paa Budgettet, end hvad der kunde forelægges allerede i Oktober Maaned, vilde Budgettet blive meget margert i Retning af at indeholde, hvad Aaret virkelig kommer til at kræve til Statshusholdningens forsvarlige Drift, og det vilde medføre, at mange Bevillinger i Aarets

Løb, mange flere end nu, maatte afholdes af Ministrene paa forventet Tillægsbevilling. Men det er ikke ønskeligt at faa alt for mange Bevillinger afholdte paa den Maade, thi derved faar Rigsdagen ikke saa stor Indflydelse paa Statshusholdningens Drift, som den faar ved i Samlingens Løb at deltage i Bedømmelsen af Forholdene og votere over de Bevillinger, der foreslaas. Derfor har man, saa vidt mig bekendt, lige siden 1849 holdt paa fra Rigsdagens Side, at alt, hvad der fra Administrationen og Ministeriet i betimelig Tid kunde forelægges Rigsdagen, burde forelægges Rigsdagen, saa at den kunde komme til at drøfte de Sager og stemme om dem i Tide. Hvis vi, som sagt, vilde gaa til den modsatte Fremgangsmaade, vilde det medføre, at Ministrene i langt flere Tilfælde end nu maatte afholde Bevillinger under Forventning af Rigsdagens senere Tilslutning. Det kan medføre Misforstaaelse og Forviklinger, som vi have set Eksempel paa i de allersidste Dage, men det medfører upaatvivlelig ogsaa det, at Rigsdagen efterhaanden faar mindre og mindre Indflydelse paa Budgettets Affattelse.

Jeg har i øvrigt kun nogle faa Bemærkninger at gøre i Anledning af, hvad der er blevet fremsat, siden Forhandlingen om dette Afsnit begyndte. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) var imod den Bevilling, som foreslaas til Justitsraad Berthelsen, og anførte blandt andet som en af Grundene til, at han var derimod, at ganske vist havde Justitsraad Berthelsen været en dygtig Skolebogsforfatter, men man kunde ikke tillægge det megen Betydning, at hans Bøger var brugte saa meget, thi en Bog, udgivet af en Censor, vilde altid blive brugt meget. Det almindelige ved Bemærkningen kan have sin Rigtighed, men jeg vil gøre opmærksom paa, at denne Bog var udgivet adskillige Aar, før Berthelsen blev Censor ved Skolelærereksamen, og vistnok indført ved alle vore Seminarier, inden han blev Censor. Den har holdt sig siden og vil sikkert fremdeles holde sig, thi som tidligere sagt, det er en ualmindelig god Bog. Berthelsen har haft betydelig Indflydelse paa Regneundervisningen her i Landet, han har været med til at fremme en god Regneundervisning, hans Fortjenester af vor Skoleundervisning ere upaatvivlelige, og det er af Hensyn hertil, vi have ment det rigtigt at tiltræde Forslaget om en Understøttelse til ham.

Det ærede Medlem gjorde ogsaa en Bemærkning med Hensyn til Understøttel-